

Балкански.

Марковъ, съображавашъ ли прѣстъпностьта на свое то подозрѣние? . . . Когато даде човѣкъ въ мисльта си мѣсто на такъво подозрѣние трѣбова да има дерзостьта понѣ да го искаже високо . . .

Марковъ.

Малодушието ми е възмутително. Прѣстъпникъ свойтъ дѣлъ камъ отечеството. Смажи ме съ погледътъ си. Нѣ Богъ ми е свидѣтель, че мой ти подозрѣния не са плодъ на ниска мисль . . .

Балкански.

Гледай . . . Никой около насъ . . . Прѣди минутата бѣха всички тука. Кой те въспираще тогава да издигнешъ гласътъ си и да обявишъ, че има единъ между насъ, който не е достоенъ да положи клетва, който, въ минута та когато се кѣлне крои отстъпничество и измѣна въ душата си? . . . Кой те въспираще тогава да го изявишъ и да го накарашъ, въ смущението на чъртити си да извади на свѣтъ чърнотата на душата си? . . . Ти се побоя . . . Двойно прѣстъпникъ, прѣстани да възмущавашъ отечеството, което те слуша . . .

Марковъ.

Дано даде Богъ да не испита то никога грозната нужда да си припомни мой ти подозрѣния. Дано останатъ неоправдани, дано паднатъ върху мене само! . . . Дано думити ми излѣзатъ клеветата и, смазанъ подъ общото то прѣзрѣние, азъ ште благословя ударътъ, който ме постига . . . Защо не мога сега опште да се убѣдя въ неоснователностьта имъ? И ште падна на нозѣтъ ти и ште ти кажа: Убий единъ клеветникъ, убий единъ подлець . . . Тия срещи съ Маринъ чорбаджи, това залѣгане да отбѣгва всяко запитване за подмилкването му около тоя извергъ, тоя студень и подозрителенъ изгледъ, който се забѣлѣжава у него штомъ го приближатъ приятели, това смущение, което възлиза на лицето му когато стане дума за него, зашто трѣбова да ги имамъ всякога като товаръ на умътъ си?..